

Bruxelles, den 18.1.2018
COM(2018) 34 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

i henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF

DA

DA

1. BAGGRUND

I henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i dette direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse. Da denne procedure indebærer fravigelse af de generelle momsprincipper, skal sådanne fravigelser i henhold til Den Europæiske Unions Domstols faste retspraksis stå i et rimeligt forhold til formålet og være begrænsede i omfang.

Ved brev registreret i Kommissionen den 8. august anmodede Letland om tilladelse til at anvende en foranstaltning, der fraviger momsdirektivets artikel 193. I overensstemmelse med momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 3. november 2017 de øvrige medlemsstater (Portugal ved brev af 6. november 2017) om Letlands anmodning. Ved brev af 7. november 2017 underrettede Kommissionen Letland om, at den rådede over alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

I henhold til momsdirektivets artikel 193 påhviler den moms, der skal betales til skattemyndighederne, som hovedregel den afgiftspligtige person, som foretager leveringen af varerne. Formålet med den fravigelse, som Letland har anmodet om, er at lægge momspligten over på den afgiftspligtige person, der modtager leveringen (den såkaldte ordning for omvendt betalingspligt), hvad angår bestemte produkter, specielt byggevarer. Målet med den fravigelse, der anmodes om, er bekæmpelse af svig.

2. OMVENDT BETALINGSPLIGT

I henhold til momsdirektivets artikel 193 påhviler moms den person, der foretager den afgiftspligtige levering af varerne eller ydelserne. Formålet med ordningen for omvendt betalingspligt er at lægge afgiftspligten over på den afgiftspligtige person, som modtager leveringen.

Svig i forbindelse med forsvundne forhandlere opstår, når forhandlere sælger varer eller ydelser og opkræver moms fra deres kunder for derefter at forsvinde uden at afregne den opkrævede moms fra deres kunder med skattemyndighederne. I de værste tilfælde af en sådan momsunddragelse leveres de samme varer eller ydelser flere gange via en såkaldt "karruselordning" (som omfatter varer og ydelser, der forhandles mellem medlemsstater), uden at der betales moms til skattemyndighederne, samtidig med at kunden fratrækker den moms, denne har betalt til leverandøren. Ved at udpege den person, der modtager varerne eller ydelserne, som betalingspligtig for moms i sådanne tilfælde kan den indenlandske ordning for omvendt betalingspligt fjerne muligheden for at inkludere sig på denne form for skatteunddragelse.

3. ANMODNINGEN

Letland anmoder i henhold til momsdirektivets artikel 395 om, at Rådet på forslag af Kommissionen giver Letland tilladelse til at anvende en særlig foranstaltning, som

fraviger momsdirektivets artikel 193, hvad angår anvendelsen af omvendt betalingspligt for indenlandske leveringer af byggeprodukter.

På baggrund af tilfælde af svig indførte Letland omvendt betalingspligt i sektoren for byggeydelser i henhold til momsdirektivets artikel 199, stk. 1, litra a), hvilket ifølge Letland medførte en reduktion af omfanget af momssvig i sektoren for byggeydelser. Letland gør imidlertid gældende, at der efter indførelsen af den omvendte betalingspligt i sektoren for byggeydelser er konstateret en stigning i momsrefusionen til momsbetalere, hvilket delvis kan forklares ved en stigning i omfanget af svig i forbindelse med levering af byggevarer. Letland hævder, at der er grund til at formode, at en del af de registrerede momsbetalere i byggesektoren handler i ond tro og undlader at oplyse det faktiske volumen af byggeprodukter, der er anvendt ved levering af byggeydelser.

Ifølge de oplysninger, som Letland har indgivet, anvender momsbetalere i byggesektoren i lighed med andre sektorer de samme metoder for momsunddragelse, nemlig: a) indgående afgift øges uretmæssigt, b) leverandører af byggevarer er tvivlsomme virksomheder ("forsvundne forhandlere"), hvilket gør det umuligt at fastslå produkternes oprindelse, og c) produkterne erhverves fra "buffervirksomheder", og der opgives indgående afgift.

Letland gør tillige gældende, at byggesektoren har den højeste andel af undergrundsøkonomi med manglende indberetning af virksomhedsindkomst og kuvertlønninger.

Ved at udpege den person, der modtager varerne eller ydelserne, som betalingspligtig for momsen ønsker Letland at bekæmpe ovennævnte svig i sektoren for byggeprodukter. Det fremgår af anmodningen og bekræftes i et brev sendt til Kommissionen den 12. oktober 2017, at Letland planlægger at anvende ordningen for omvendt betalingspligt på leveringer af disse varer fra den 1. januar 2018.

4. KOMMISSIONENS HOLDNING

Når Kommissionen modtager anmodninger i henhold til artikel 395, undersøger den disse anmodninger for at forvisse sig om, at de grundlæggende betingelser for at imødekomme dem er opfyldt, dvs. at den foreslåede særlige foranstaltning forenkler procedurerne for afgiftspligtige personer og/eller skatteforvaltningen, eller at forslaget forhindrer visse typer af momsunddragelse eller momsundgåelse. I den forbindelse har Kommissionen altid anvendt en restriktiv og forsigtig tilgang for at sikre, at fravigelserne ikke underminerer det almindelige momssystem, og at de er af begrænset omfang, nødvendige og rimelige.

Enhver fravigelse af systemet med betalinger over flere omgange må være sidste udvej og en nødforanstaltning, og der skal stilles garantier for fravigelsens nødvendige og udsædvanlige karakter.

På denne baggrund mindes der om, at det er Kommissionens politik kun at overveje fravigelser med hensyn til ordningen for omvendt betalingspligt, når de pågældende varer ikke kan nå frem til det endelige forbrug, når en upålidelig betalingspligtig person erstattes med en mere pålidelig, og når der ikke er risiko for, at svig flyttes til detailhandelen eller til andre medlemsstater, der ikke anvender ordningen.

For det første skal det bemærkes, at de pågældende produkter kan være bestemt til privat forbrug med risiko for, at svig flytter længere ned i forsyningskæden, hvilket

vil være endnu vanskeligere at kontrollere. Der vil derfor være øgede risici forbundet med at overføre hele momspligten til sidste led i kæden. Der er tillige risiko for, at svigen flytter til andre medlemsstater.

Desuden er en fravigelse af de almindelige bestemmelser under alle omstændigheder ikke en langsigtet løsning, og den kan heller ikke erstatte passende kontrolforanstaltninger for sektoren og afgiftspligtige personer. Selv om Letland i sin anmodning anførte, at der er på nuværende tidspunkt er indført en omfattende række af kontrolforanstaltninger over for personer, som begår momssvig, har medlemsstaten ikke kunnet godtgøre, hvorfor sådanne kontrolforanstaltninger ikke er tilstrækkelige til at bekæmpe svig i forbindelse med byggeprodukter. Letland har heller ikke angivet konkret, hvilke foranstaltninger der er eller vil blive truffet for at bekæmpe svig i sektoren for byggevarer.

Ifølge de oplysninger, som Letland har fremlagt, forekommer der forskellige former for svig i sektoren for byggeprodukter. Den indenlandske ordning for omvendt betalingspligt har vist sig at være effektiv i forbindelse med bekæmpelsen af svig i forbindelse med forsvundne forhandlere (MTIC), men synes ikke at være et egnet middel til bekæmpelse af andre former for svig, eksempelvis manglende opgivelse af volumener i forbindelse med erhvervede produkter. Den foranstaltning, hvorom der anmodes, vil følgelig ikke være en optimal løsning i forbindelse med de tilfælde af svig, der forekommer i sektoren for byggevarer.

Endelig har Kommissionen afvist en række anmodninger om fravigelser med hensyn til ordningen for omvendt betalingspligt på grundlag af ovenstående forhold. Der henvises i denne forbindelse til Kommissionens meddelelser vedrørende svineproduktion og dyrefoderindustri (COM(2013)148 af 19.3.2013 — som svar på en anmodning fra Ungarn), sukkersektoren (COM(2014)229 af 22.4.2014 — som svar på anmodningen fra Ungarn), ædelstene (COM(2014) 623 af 10.10.2014 — anmodning fra Estland) og kødsektoren (COM(2017) 24 final af 19.1.2017 — anmodning fra Slovakiet).

På ovenstående baggrund finder Kommissionen, at en fravigelse af de almindelige bestemmelser med henblik på anvendelse af omvendt betalingspligt i sektoren for byggeprodukter kunne have negative følger for omfanget af svig i detailhandelen og for andre medlemsstater. Endvidere synes den foranstaltning, hvorom der anmodes, ikke at være optimal set i lyset af de komplekse tilfælde af svig i denne sektor.

Der bør findes en løsning, der har et bredere sigte og omfatter passende kontrolforanstaltninger. Kommissionen er fortsat til rådighed med henblik på at yde Letland den nødvendige bistand til løsning af problemerne med momssvig.

5. KONKLUSION

På baggrund af de ovennævnte forhold er Kommissionen imod anmodningen fra Letland